

РЕШЕНИЕ

№ 594

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3084** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Б. С. С., ЕГН: [ЕГН],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат М. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1376/10.03.2022 г. за извършена оторизация и изплатено подпомагане по схемите и мерките за директни изплащания, базирани на площ за кампания 2020 г. на Заместник – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“.

В жалбата са наведени доводи за неправилност, немотивираност, необоснованост и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби. От Съда се иска да отмени оспорения административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адвокат С., която моли Съда да уважи депозирана жалба по изложените в същата възражения. Претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответната страна – Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен не се явява, не изпраща представител. От негова страна е депозирана молба, получена в АССГ от 23.11.2023 г. в 09:50 часа, с която от Съда се иска да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер и отправя възражение за

прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че административното производство е стартирано по депозирано от Б. С. С. Заявление за подпомагане, по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2020 с УИН 22/200520/98566 и УРН:491967. Със същото от страна на кандидата е заявено подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за преразпределително плащане /СПП/, Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/, Схема за обвързано подпомагане за овце майки и/или кози майки в планински райони /10-49 животни/ - ДПЖ /пп/ и Компенсационни плащания в планинските райони /Подмярка 13.1/НР1/. В таблица на използваните парцели за 2020 г. са посочени общо 26 парцела за подпомагане с обща площ 30.14 ха, разположени в землищата на [населено място], [населено място], П., [населено място] и [населено място].

Въз основа на депозираното заявление и извършени проверки от страна на П. С. – Заместник-изпълнителен директор на ДФЗ е издадено оспореното в настоящето производство Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1376/10.03.2022 г., с което жалбоподателката е уведомена за одобреното финансиране /оторизираните суми/ и извършени плащания.

Видно от таблица 1 от уведомителното писмо, от заявените за подпомагане суми по отделните схеми и мерки е одобрено финансиране, както следва: по Подмярка 13.1/НР1 е поискана сума в размер на 7 663.22 лв., а е оторизирана сума в размер на 4 176.25 лв.; по СЕПП е поискана сума в размер на 6 404.15 лв., а е оторизирана сума в размер на 3 488.99 лв.; по СПП е поискана сума в размер на 4 524.00 лв., а е оторизирана сума в размер на 2 441.86 лв.; по ЗДП е поискана сума в размер на 4 033.33 лв., а е оторизирана сума в размер на 3 085.86 лв. и за Възстановяване по ФД е поискана сума в размер на 74.39 лв., а е оторизирана сума в размер на 70.69 лв.

По делото е допусната съдебно-техническа експертиза с вещо лице инж. С. Б. К., която е даде заключение по следната задача, поставена от жалбоподателя:

1. Налични ли са в проверката данни за наличието на недопустими елементи – открити ли са дървета над 100 броя на ха, налични ли са данни за измерване на височината на тревостоя на ливадите или за констатиране на други недопустими елементи в парцелите, съгласно изискванията на Наредба № 2 от 2018 г. за критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ?

По възложената задача, вещото лице след СТЕ проверки в ДФЗ-РА в досието на жалбоподателя установява, че за кампания 2020 година от страна на жалбоподателката са заявени за подпомагане общо 26 парцела за подпомагане с обща площ 30.14 ха, разположени в землищата на [населено място], [населено място], П., [населено място] и [населено място]. От извършените СТЕ проверки е констатирано,

че за определяне на допустимата и недопустима площ по заявлението на жалбоподателката е била извършена проверка на място. Проверката е извършена изцяло по дистанционен метод, като са били дешифрирани самолетни и сателитни изображения, създадени за нуждите на Министерство на земеделието и храните. Допълнително към материалите по делото е приложен диск с дешифрираните изображения.

От страна на вещото лице е извършен анализ на всяко едно от изображенията, като е направен собствена преценка относно границите на допустимата площ, характерът на изключените от подпомагане площи и причините за това. Резултатите от анализа са подробно описани в констативно-съобразителната част на експертното заключение /стр.2-5/. От извършения анализ от страна на вещото лице е установено, че недопустими за подпомагане площи са налични 14 от заявените 26 парцела, като в един от тези парцели, заявената култура е пасище, но на място е установена нива със слънчоглед върху половината от парцела, което не предполага да се търсят като недопустими елементи брой дървета и храсти. СТЕ установява също така недопустими елементи като полски пътища, както и част от кариера върху един от имотите. Повечето от определените като недопустими площи са коректно определени и измерени. В повечето случаи са изключени площи с компактна храстовидна и/или горска растителност. За четири от заявените парцели СТЕ установява площи, за които няма данни за недопустимост, като бройките на дървета и храсти са под допустимите по Наредба № 2 от 2018 г. Тези площи са показани на Приложение 1-4 към СТЕ и същите са оцветени в жълт цвят. Вещото лице посочва, че няма данни за измерване на височината на тревостоя при определяне на границите на недопустими площи по самолети или сателитни снимки.

Относно изключените площи, представляващи други елементи на заобикалящата среда, то полските пътища, представляващи линейни елементи, които са изключени от допустимите площи, са с ширина по-голяма от два метра и като такива се изключват от подпомагане съгласно Наредба № 2 от 2018 г. Кариерата, навлизаща в заявения като ливада парцел 55871-1972-1-1 изобщо не представлява земеделска земя.

Съдът ще коментира приетото и неоспорено от страните експертно заключение при излагане на своите правни изводи.

Към доказателствения материал по делото се прибиха като писмени доказателства:

Представени от ответника:

1. На електронен носител, материали, по които е работило вещото лице по назначената СТЕ. /л.162/.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва служебна проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и

материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия, а именно – Заместник- изпълнителен директор на ДФЗ. Съгласно нормата на чл. 20а от ЗПЗП, изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция, която по дефиниция на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове. В чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП е предвидена възможността изпълнителният директор на фонда да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане на зам.-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. По делото е представена Заповед № 03-РД/772 от 08.03.2022 г., съгласно която изпълнителния директор на ДФЗ делегира на заместник-изпълнителния директор П. С. да издава и подписва уведомителни писма по схемите за директни плащания /л.8-10/.

Съгласно чл. 32, § 2 от Регламент /ЕС/1307/2013 г. за целите на настоящия дял „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ означава а/ всяка земеделска площ от стопанството, която се използва за селскостопанска дейност. Съгласно чл. 4, т. 1, б. „н“ от същия регламент, „селскостопанска дейност означава: поддържането на земеделска площ в състояние, което да я прави подходяща за паша или обработване без подготвителни действия, които са извън рамките на обичайните земеделски методи и машини, съгласно определени от държавите членки критерии въз основа на установената от Комисията рамка, или извършване на минимална дейност, която се определя от държавите членки, в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване.“

Съгласно чл. 62 от Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти /ЕИО/ № 352/78, /ЕО/ № 165/94, /ЕО/ № 2799/98, /ЕО/ № 814/2000, /ЕО/ № 1290/2005 и /ЕО/ № 485/2008 на Съвета/Регламент 1306/2013/, §2, буква а/ Комисията приема актове за изпълнение, с които определя правилата, необходими за еднакво прилагане на настоящата глава, и по-конкретно: а) правила относно мерките за административни проверки и проверки на място, които държавите членки следва да извършват във връзка със спазването на задълженията, ангажиментите и критериите за допустимост, произтичащи от прилагането на правото на Съюза.

Въз основа на тази разпоредба е приет Регламент за изпълнение /ЕС/ № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие /Регламент за изпълнение № 809/2014.

В нормата на чл. 30, ал. 1 от ЗПЗП, е предвидено създаването на Интегрирана система за администриране и контрол, която включва системата за идентификация на земеделските парцели, както и интегрирана система за контрол. Съгласно чл.33 от ЗПЗП Системата за идентификация на земеделските парцели е географска

информационна система с послойна структура на данните, която се създава въз основа на ортоизображения и действия на ниво референтен парцел – физически блок. Интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място /чл. 37, ал. 1 от ЗПЗП/. Административните проверки се извършват автоматизирано, като резултатите от тях се отразяват само в административния акт, с който се взема решение по чл. 11а, ал. 1, т. 1 по заявленията за подпомагане.

Относно релевираните в жалбата възражения, че оспореният административен акт не съдържа фактическите и правни основания за постановения отказ, Съдът намира същите за действително основателни, предвид, че в оспорения административен акт не се съдържат конкретни данни за това кои точно площи са приети за недопустими и по какви причини. Оспореното уведомително писмо е издадено в противоречие с нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, а именно липса на мотиви. Съдът намира, че са налице отменителните основания, визирани в чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК. Проверката на съдържанието на оспорения акт, сочи на липсата на фактически и правни основания за издаването му. Касае се за липсата на задължителни реквизити, които водят до ограничаване правото на защита на жалбоподателката и, които възпрепятстват съдебната преценка относно материалноправната законосъобразност на оспореното уведомително писмо. Фактическите обстоятелства и основанията за постановения отказ за подпомагане не се съдържат в акта. Този извод следва пряко от извършената цялостна проверка на съдържанието на оспореното писмо, включително на данните в изготвените таблици и т. нар. „разяснения към тях“. В процесния случай, по заявените от жалбоподателката мерки и схеми, както в таблиците включени в уведомителното писмо, така и в обясненията към тях, липсва конкретно посочено фактическо и правно основание за отказаното финансово подпомагане.

От представените с административната преписка доказателства, и по-конкретно доклада на РТИ-С. и заявлението за оторизация, депозирано от жалбоподателката се установяват кои точно са заявените 26 площи по композитен номер на земеделски парцел. От СТЕ и от доклада на РТИ-С. се установява, че проверката е осъществена чрез дистанционен контрол, не е извършвана проверка физически на място. В процесния случай видно от приетата и неоспорена от страните по делото СТЕ се установи, че повечето от определените като недопустими площи са коректно определени и измерени от страна на административния орган. Безспорно вещото лице установява от общо заявените 26 площи като недопустими 14, като в един от тези парцели е заявена култура – пасище, но на място е установена нива със слънчоглед върху половината от парцела. Установено е, че в повечето случаи са изключени площи с компактна храстовидна и/или горска растителност. Вещото лице е посочило, че за четири от заявените парцели установява площи, за които няма данни за недопустимост, предвид че бройките на дървета и храсти са под допустимите по Наредба 2 от 2018 г. Посочено е, че проверката от административния орган е извършена по дистанционен метод, като са били дешифрирани самолетни и сателитни изображения, създадени за нуждите на Министерство на земеделието и храните. Тези данни са намерили отражение в доклада на РТИ-С., но липсват като посочени в оспореното уведомително писмо, с което е извършено намаление на претендираните със заявлението за оторизация суми. От съдържанието на оспорения административен акт не става и ясно какви са правните и фактическите основания, въз основа на които административният орган е приел за недопустими за подпомагане така заявените 26

площи. Посочени са различни правни норми от ЗПЗП, Наредба № 5/27.02.2009 г., Регламент /ЕС/ № 1307/2013, включително и заповеди, издадени от Министър на земеделието и храните в разясненията на отделните колони на Таблица 1 и Таблица 2, без обаче да се съдържат конкретни и обосновани мотиви, респективно причини, поради които посочената разлика е прието, че не отговаря на условията за допустимост. Изискванията за допустимост по СЕПП, СПП, ЗДП и ФД са уредени в Наредба № 3/17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания, но видно е, че в издаденото писмо не са посочени нито правните, нито фактическите основания за недопустимост на така определените площ.

На второ място от съдържанието на оспореното писмо не става ясно за какви от заявените за подпомагане площи се налагат процесните намаления, на кое или на кои изисквания те не отговарят, и в тази връзка и посочените в Таблица 1 размери на намаленията по посочените схеми и мерки, е неясно как са определени. В частност колона 3 на Таблица 1 „Намаления“ и „Оторизирани суми“, включително и поясненията, дадени непосредствено след таблицата, настоящият съдебен състав не възприема като мотиви на оспореното уведомително писмо, с което се отказва поисканото със заявлението финансово подпомагане, тъй като от тях не става и ясно, посочените намаления за кои заявени площи се отнасят, включително и въз основа на какви фактически обстоятелства, административният орган е приел, че е налице неизпълнение, при това, че от негова страна не са конкретизирани кои точно изисквания се явяват неизпълнени, респективно кои евентуално не са спазени от кандидата. От страна на административния орган е посочено в Таблица 1 единствено общата оторизирана сума за всяка мярка, а именно за Подмярка 13.1/НР1 – 4 176.25 лв., за СЕПП – 3 488.99 лв., за СПП – 2 441.86 лв., за ЗДП 3 085/86 лв. и за Възстановяване от ФД – 70.69 лв., но без каквито и да е аргументи и яснота за съдържанието на информацията, по-конкретно тази за декларираните за подпомагане площи и евентуалното им съответствие/несъответствие с проверените от органа данни.

Липсва и не е налице каквото и да е позоваване или препращане към друг акт, документ, който да е съставен в хода на провело то се административно производство, съдържащ фактически и правни установявания в тази насока, което от своя страна е абсолютно основание за отмяна на оспореното уведомително писмо /в този смисъл Решение № 592/18.01.2021 г., постановено по административно дело № 9259/2020 г. по описа на ВАС; Решение № 4040/30.03.2021 г., постановено по административно дело № 11651/2019 г. по описа на ВАС; Решение № 15704/17.12.2020 г., постановено по административно дело № 7466/2020 г. по описа на ВАС/. В случая дори няма становище на административния орган във връзка с отказаната помощ, респективно причините за това.

Отделно оспореният административен акт не съдържа правно основание за издаването му и следователно е налице пълна липса на относими правни норми за процесния случай. От друга страна видно е от уведомителното писмо, че от страна на административния орган в разясненията към Таблица 1 и Таблица 2 е дал дефиниция на използваните понятия, от негова страна е извършено и позоваване на определени правни норми от българското и европейското законодателство, но това цитиране на същите, без да са

съотнесени към конкретни факти, не може да преодолее императивното изискване за мотивираност на издадения административен акт чрез посочване на приложима конкретна правна норма. В случая от страна на административния орган са изброени възможните хипотези за отказ или частично намаляване на плащанията без да е посочено коя или кои правни норми са приложени. Липсват конкретни, относими и адекватни констатации по отношение на заявлението на жалбоподателката.

Съдът кредитира като вярна и безпротиворечива приетата по делото експертиза, същата установи, че повече от определените от органа площи като недопустими са коректно измерени и определени от него. Експертизата установи, че 14 от заявените 26 за подпомагане площи са недопустими. Независимо от това, обаче СТЕ не дава яснота по отношение основанията за процесните намаления.

Видно от СТЕ е, че проверка на място не е извършвана, проверката е извършена чрез дистанционен контрол, като в проведено ОСЗ на 23.11.2023 г., вещото лице заявява, че не и е предоставена информация, кое лице е изготвило представените на електронен носител изображения на л. 162 от делото. От страна на експерта се заяви, че същите са представени от Министерство на земеделието и храните, без информация от кого са изготвени. Отделно установеното от експерта не може да се обвърже със съдържанието на уведомителното писмо, а именно – кои точно и имоти са определени като недопустими за изплащане на финансовата помощ, липсва конкретизация на имотите, включително причините за отказа.

Безспорно от административната преписка липсват и доказателства за осъществени проверки на място. Дори жалбоподателката не е била уведомена за начина на извършване на проверката по депозираното от нея заявление. От страна на ответника, независимо от указанията на Съда за разпределение на доказателствената тежест не се представиха доказателства в тази насока. Липсата и неизлагането на конкретни мотиви за издаването на процесния акт, както се посочи по-горе ограничава правото на защита на жалбоподателката, респективно нейната организация, както и да бъде осъществен ефективен контрол относно неговата законосъобразност.

С оглед установеното, Съдът намира, че волята на административния орган е неясна, предвид липсата на посочено фактическо и правно основание в издаденото уведомително писмо, респективно за извършения отказ /намаление/ за финансово подпомагане.

В тази връзка и на основание чл. 146, т. 2 вр. т. 3 вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, оспореният административен акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а жалбата като основателна уважена.

Предвид горното, административната преписка следва да бъде върната на административния орган с указания по тълкуване и прилагане на закона, съобразно мотивите на настоящето съдебно решение.

По разноските в производството:

С оглед изхода от спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на жалбоподателя, ответникът дължи заплащане на разноските по делото в общ размер на 1

150.00 лв., от които 50.00 лв. за заплатена държавна такса, 500 лв. за депозит за вещо лице и 600.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение. Съдът намира за неоснователно отправеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК предвижда ако възнаграждението за адвокат е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът по искане на страната може да присъди по нисък размер, но не по малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Цитираната уредба предвижда възможност, прилагана от съда по искане на страна, каквото искане е направено с възражение за прекомерност.

Фактическата и правна сложност за страните е налице с оглед обема на доказателствата, исканията, възраженията, отговорите на процесуалните представители на страните и подготовката им за делото. В случая такава е налице предвид представените доказателства, вкл. превод на същите и като цяло разглежданите въпроси, които са регламентирани от националното и Съюзното законодателство.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалба на жалба на Б. С. С., ЕГН: [ЕГН],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат М. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1376/10.03.2022 г. за извършена оторизация и изплатено подпомагане по схемите и мерките за директни изплащания, базирани на площ за кампания 2020 г. на Заместник – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА административната преписка на Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Б. С. С., ЕГН: [ЕГН],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат М. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица] сумата в общ размер на 1 150.00 лв. /хиляда сто и петдесет лева/, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: